

Incipit pars

tertia pmi libri d bonitate cō
fessoris. et hz decē. h. Et prio
q̄l'r p̄fessor duo d̄ b̄f. l. tio rē
dei. et zelū aīarū. h. i.

E bonita

d te p̄fessoris ī ser in ex
ercitio talis officij di
cit Aug. de pe. di. vi. ca. Qui
vult p̄fiteri. Sacerdos ante
quē statuit oīs languor ī nul
lo illorum sit īdicandus q̄i
alio īdicare est promptus.
Judicans enim alium qui ē
īdicandus condemnat seip
suz. cognoscat īgitur se et pur
get in se qđ videri alios sibi of
ferre. Luret ut a se prō̄jectat
q̄cquid in alio damnum re
perit. animaduertat q̄dēz qđ
dicit. Qui sine peccato est ve
strū et īo enim liberavit pec
catrię. quia nō erat qui p̄j/
ceret lapidem. quō lapidaret
qui se lapidandū īgnoscet.
Nullus em̄ erat īne p̄ctō. ins
quo intelligit oēs fuisse rcos
nā venialia peccata sp remit
tebanp̄ ceremonias. Si qđ
ḡ p̄ctō in eis erat criminale e/
rat. Detiores ḡ i h̄ sunt sacer
dotes se prius nō edificates

to et sufficiēti ac perito p̄fesso
ri confiteat p̄ctā sua. Libēs
voluntaria non coacta timo
re verbōz. vt pueri. vel timo
re penaꝝ tpaliū vel infernali
um p̄ncipaliter. ¶ Verecūda
ut erubescat et nō se iacet vel
mente glorie. ppter seculi va
nitatez aliquā. et precipue ibi
confundat ratō et respectu di
vine maiestatis offense. ¶ In
tegra. vt nihil retineat de his
q̄ p̄misit. p̄cipue de mortali
bus. ¶ Secretavt nō publi
ce sed occulte sacerdoti dicat
peccata sua q̄ cum possit ab/
soluere. Lacrimabilis ut do
leat de peccatis īmissis. et de
testat ea saltē intellectu rōis.
¶ Accelerata. vt q̄citi p̄t cō
missio p̄ctō p̄fiteat. hoc tamē
est de bene esse. ¶ Fortis. ut
nihil dimittat p̄ verecundia
¶ Et accusans se et non ali
os. nec in confessione se excu
set et alios inculpet. Et sit pa
rere parata. i. adimplere peni
tentia sibi iniunctam. et face
re ea que habet necessario fa
cere. ut aliena restituere si ha
bet et hmōi.

¶ Finit pars scđa libri pmi
que est de scientia que requiri
tur in p̄fessore.

Tercia pars libri primi

illis q̄ dñz obſuabāt iſid̄js
fm em Aug. Tho. r Alber
audiēs ſelliōz cū pſcia mor
talis peti mortalit̄ peccat. tñ
effectū sacramenti pſert cum
ſac̄o. ſi non eſt preciſus vel
ſuſpenſus q̄ ſtūcūg alias ma
lūs. Vñ Aug. i.q.i.c. dictuz
e a dño. Numeri ad Aaron.
Uos ponite nomē meū ſup
filiiſ iſrl. r ego dñs bñdicaz
eos. vt grāz traditā p minife
riū ordinari trāſfudāt hoiby.
Hec volūtas ſacerdor̄ pdeſ
ſe vel obeffe p̄t. h̄z meriti bñ/
dictionē poſcēt. Qd̄ āt dr ea
dē. q. Remiſſiōne pctōz non
dant auari r ſilia. intelligit fm
glo. vel ſimplicit̄ d̄ pcfiſis. vel
ſi intelligaf de toleratiq. tales
nō dant ex merito vite. i. non
ſunt digni dare.

Duo q̄ debet h̄fe pſeffor.

Ebet āt pſeffor pci/
d puebfe duo. l. timo/
rē vñ ſiat circūſpect²
r zelū aiaꝝ vñ ſit ſollicit² cir/
ca ea q̄ neceſſaria ſūt. Quātū
ad pmi ſiderare d; q̄ ip̄e eſt
mare eneū in tēplo dñi vbi la
uabāt ſacerdotes r leuite aia
lia offerēda in ſacrificiū. vnd
ex immūdīcys a q̄b illa ab/
luebant efficiebant immūdi.
Unde Bre in pastorali dieit

q̄ ſit plerūq; vt anim² paſto/
ris audita tentatione ouis et
ip̄e tenta ſ. et ideo cū tūmore et
tremore debet poni. r non ſe
ingerere. r cū leuitate r cū riſi
bus iuſtare. Unde in figura
moysi vt dr Ero. xxxvii. feſ
labiū eneū de ſpeculis mulie
ruꝝ in q̄ lauarent ſacerdotes
ſactaſanctoz ingressuri. r ſig
niſicat ſchtrā. vbi ſūt exempla
ſanctaꝝ animaꝝ. ad quaꝝ
debet ſepe inſpicere ad vidē/
dum maculas ſuas ad intel/
ligēdū inſidiā diaboli. Vñ
ſubdit Breg. vbi ſupra. Hec
nequaꝝ ſunt timenda paſto
ri. qz deo pēſante cūcta ſubti/
liter. tanto faciliꝝ liberaſ q̄s
a ſua. qnto miſericordiꝝ tenta
tione fatigaf. Quantū ho ad
zelū dīc Bre. q̄ nullū ſacrifi
ciū ita deo acceptū ē vt zelus
aiaꝝ. Et fructū hmōi oſtēdit
Jac. v.c. vbi poſt pmulgati
ones pſelliōis dicit. Qui cō/
uertiſecerit pctōrem ab erro/
re vie ſue. ſaluabit animam
eius a morte. et caritas ope
rit multitudinē pctōz. Non
aut̄ min² trahunt ad deū per
confiſſionē anime quādo di/
ligenter fit q̄z p predicatorēs
moderno tēpore. vt experien/
tia docet. debet ergo non tar-

dare q̄ vocatur ad hmōi.

¶ Quō se b̄e dcbeat p̄fessor erga penitentē. et de q̄bus interrogandū est in p̄fessione. et ibi f̄ius decē p̄ceptoꝝ dcalo gi. et f̄ius septē p̄ctōꝝ mortaliū. et q̄ in p̄fessione tria debet obseruare interrogando conſessor. §.ii.

Igit̄ Au-

d gusti. de pe. vi. vi. ca.
i. post mediū dicens.

Diligēs inq̄sitor subtilis in-
vestigator sapienter et quasi a-
stute interroget a p̄tōꝝ. qui
forſitan ignorat vel p̄ verecū-
dia vellet occultare. cognito
aut̄ criminē varietates ei⁹ nō
inuestigare dubitet et locū et
t̄ps ⁊ c̄. q̄b̄ cognitis adſit be-
niuol⁹ parat⁹ corriger. et se-
cū on⁹ porrare. h̄ec dulcedū-
nē in afflictōe. pietatē in alte-
rius criminē. discretiōꝝ i varie-
tate. adiunet p̄fitētē orādo et
alia p̄ eo bona faciendo. sp̄ iu-
uet leniēdo. isolando. spez p̄
miteēdo. et cū op⁹ fuerit etiā
intrepādo doleat loquendo.
instruat opando. sit p̄ticeps
laboris si vult esse particeps
gaudij. doceat p̄seuerantiam.
Hec augu. ¶ Ex his verbis
Aug. patz q̄ nō ſufficit audi-

reſeffionē eoz q̄ ſibi dicunt
a p̄tōꝝ et ip̄z n̄ interrogare. ni
ſi eēt pſoua in hiſ bene pitaz
ſcientificata q̄ ſufficient ſcīt di-
cere que optet. Sed cū pſōe
coiter ſint groſſe in iſtis. etiā
ille q̄ ſūt in alijs negocījs mū
di vel ſcientijs acuti. Iō per-
mūtendū eſt dicere vnicuiq̄
id quod vult. reo ordine quo
vult. et de p̄cīs q̄ p ſeſſuſcīe
ter dicit nō eſt itez interrogan-
dus. ne moleſtes eū in q̄ non
optet. Sed ſi aliq̄d nō bñ in
tellexiſſ. p̄cipue de mortalī-
bus faciat ſibi itez declarare
vt meli ſtelligat. De hiſ ḥo
q̄ n̄ plene dixit. pura q̄ ſi di-
xit circumſtātias neceſſariās l̄
numeꝝ in troga eū de hiſ vt
plene dicat q̄ntū eſt neceſſari-
um. De illis ḥo peccatis q̄ n̄
dixit. nec ſcīt p ſe dicere inter-
roga eum.

¶ Quo ordine fieri debeat in
terrogatiōes. et de q̄b̄.

Ed Ray. et Host. i ſu-
ſma dicūt q̄ interrogati-
ones fieri debet de ſep-
te rīcījs capitalibus et eoz
ſp̄eb̄ et filiab̄. de q̄b̄ hēs. ſ.
diſſuſe. i. ii. pte. p totū. nō m̄e
interrogandū d̄ oīb̄. ſed pl̄
et min⁹ fm p̄ditid⁹ pſonarū.
Sicut aut̄ q̄ p̄fitet nō habet

Tertia pars libri primi

necessere tenere magis vnu or-
dinē q̄s aliū dicēdo p̄ctā sua.
ita nec p̄fessor interrogādo. tñ
ad melius memorie p̄mēdādū
de q̄b⁹ vñ interrogare. ⁊ de q̄b⁹
bus iā interrogauit ne aplius
habeat triplicare vñgruū ē te-
nere aliquē ordinē. ⁊ si placet
interrogare de decē p̄ceptis.
q̄ p̄tinent in istis vñib⁹. Unū
cole dēū. nec iures vane p̄ ip-
sum. Sabbata sc̄ifices. ba-
beas in honore parētes. Nō
occisor eris. fur. mech⁹. testis
iniquus. Nō vñli nuptaz. nec
rem cupias alienā. Declarati-
onē hoꝝ versuū habes infra
Post h̄o interrogatōem sup
decē p̄ceptis p̄ueniēs erit in-
terrogare sup septē vñcīs ca-
pitālib⁹. q̄ in h̄o p̄tinentur
Utribi sūr vña sup saligia vi-
ta. In ista dictōe saligia sunt
septē līre. a q̄b⁹ incipiunt noīa
septem capitaliū vicioz. Per
S̄ho intelligitur supbia lib
q̄ p̄phendit vana glīa. Per
A uaricia. Per L fetida lu-
curia. Per I iusdia. p̄ S̄ gu-
la. Per J ira. Per A accidia
S̄z anteq̄s interrogat de pec-
catis prius querat de excō-
catione majori. ⁊ si inuenit eū
aliqua snīa irretituz. si habet
autoritatem super hoc absol/

uat prius. Si vero non ha-
bet autoritatem remittat ad
eum qui potest cū absoluere.

¶ In interrogatiōib⁹ siēdis
tria debent obseruari.

Ho. in. iiiij. dic q̄ p̄fes-
t for tria debet obserua-
re in interrogatiōib⁹ fien-
dis. ¶ Primū est q̄ nō interro-
get oēs de oib⁹. sed interrogē
tur p̄sonē de p̄ctis q̄ cōsuene-
rūt repiri in hominib⁹ illius
p̄ditionis ⁊ status. vt stipen-
diariū de rapinis ⁊ incendijs
Clerici de symōia ⁊ horis ob-
missis. Adolescentes de luxu-
rijs ⁊ hmōi. Und a p̄ncipio
p̄fessionis decens est interro-
gare confitētē de cōditōe sua
de exercitio ⁊ statu. an cleric⁹
an laicus. an solutus vel p̄iu-
gatus. ⁊ hmōi. vt prudenti⁹
inde possit formare interrogatiōes.
Et q̄tū est t̄pis q̄ fe-
cerit ultimā p̄fessionē. ⁊ si fe-
cerit penitentiam sibi inuin-
ctam. Et vtrum in statu grā-
tie vel peccati moralis.
¶ Secūdū quod debet obser-
uare p̄fessor est vt interro-
gentur ipsi a remotis de pec-
catis. ⁊ in genere. non in vlti-
ma specie ⁊ modo pecca-
ti subito. Ut si nesciebat

tale pectm omittere illd addiscat. et sic ducat in tentatione. Clerbi ḡra. Si fatec se omisiisse viciū luxurie. nō statim ī terroget p̄fessor si sc̄ipm suis manib⁹ polluit. et hm̄i. s̄ ita paulatim interroget de mō et circūstantiis talis pcti omis si et hm̄i. Tertius est q̄ in pctis carnalib⁹ non descendat nimis ad p̄ticulares cir- cūstantias non necessarias. q̄ hoc est sc̄ipm in tentatiō; ī du cere. et ad inuentionem pctō, rū docere eos q̄ ignorāt. et ali q̄n postea talia referunt ī platis in derilium et scādaluz sa- cerdotū. ibi ḡra. Si vir fatēc polluisse ml̄ierē extra vas debitū. nō vteri q̄rāt p̄fesso res ī q̄ pte corporis et quō. q̄ iā bz vltimā spēz pcti. Als ve- ro turpitudines q̄s miseri ho- mines inueniūt. ip̄met si vo- lunt exprimant.

De circūstantiis pctōz. et ibi ȳsus eaz. et q̄ circūstantie sunt in q̄ntuplici specie. h. iii.

Ed nota

q̄ p̄fessor nō solū dī terrogare dī mortali bus. s̄ etiā de circūstantiis q̄ aggrauāt vel alleuiāt. Unde Inno. in. c. omnis. d. pe. et re.

dicit. Sit discretus sacerdos et cautus ut more p̄iti medici sui pinfundat vinum et oleum vulnerib⁹ sauciati. diligenter inq̄- ren̄s pctā et eoz circūstantias q̄bus diligent et prudenter ī q̄stis intelligat q̄le ei debet p̄bere p̄siliū. et cuiusmodi re/ mediū dbeat adhibere diuer sis utendo exp̄imentis ad sa- nandū egrotū. hec ibi. Ad il- lud facit qd dicit Aug. de cir- cūstantiis pctōz. de pe. di. q̄ c. p̄sideret q̄litatē criminis ī lo- co. in tpe. in p̄seuerātia. in p̄so ne varietate. q̄li h̄ fecerit intē- tōne. et de ip̄l⁹ viciū ml̄tiplici executiōne. Dis ista varietas p̄fitēda ē et deflenda. Dolēdū est nō solū q̄ peccauit. s̄ q̄ se- vtute et ḡra p̄nauit. doleat ali- or virā ī sua fuisse corrup- tā. suo exemplo. et cōmodū qd dedisset primo suo exem- ple bono. doleat de tristitia quā intulit bonis peccando et de leticia quam eis non ad- hibuit. h̄ Aug. Que oia ītel- ligē fm q̄ declarātur hic. Il- las autē circūstantias q̄ trahunt pectm in alteram speciem op̄/ tū necessario confiteri scđm Tho. Als. et alios doctores. Alias em̄ circūstantias p̄fite- ri. cuz sint pctā vēialia pfecti

Tercia pars libri primi

orū ē vtrū, nō tñ ē necessariū
P. e. p. al. i. iii. d. vi. d. c. q.
nūr' circūstātiaz pphēdīf h
hsu. Quis qd vbi p qs qbs
auxilijs. cur qmō qn. Rey. vo
addit octauā. s. qtiēs. r vbi i
hsu dr qbs auxilijs. ipē dīc p
qs. Dicit g qbs p varietate p
sonaz. r stat' etatis sapie r or
dinis. et sic fuit grauissimum
pctm ade. qr qnto gd' altior
tāto casus ḡuior r ingratitu
do maior. Quid. vtz malum
qr phibitū. vel ex generesuo.
vtz mortale v̄l veniale. an oc
cultū vel manifestū. r q̄stum
ad hāc dītōez ḡui' fuit pec
catū chayn q̄s ade. quanticas
em̄ generis homicidij grauior
est pctō gule v̄l supbie. Ubi.
qr i loco sacro graui' peccat.
Per qbs. quia traxit alios ad
peccādū. qd est pprū diabo
li. vel qbs posuit mediatores
ad malū ppetrādū. qr pctōz
illoz est p̄ceps. v̄l cū qbus
p qbs. r h̄ qbs. Quoties nō so
lū qntū ad p̄suetudinē s; etiā
qntū ad nūez. q numerus re
ferit ad actionē. nō ad obiec
tū actōis. vbi grā. Si hō in
iniusta p̄rectatione accipiat
saccū plenū mille florenis. est
tm̄ vnū furcum. Si aut̄ tres
florenos accipiat diuerſ acti

bus successiue erūt tria furta.
qr i ipo actu ē pctm sp̄ cēntia
lic. r iō nō p̄t vnū ee. pluribz
actibz. Lur. An ex ifirmitate
vel ignorātia v̄l elatōe. v̄l qli
intentōne fecerit. qr mortalia
pctā trahunt sp̄m a fine. iō h
diligēter est explicandū. Qui
em̄ furat vt mechē magis dī
ced' ē mech' q̄s sur. r tñ vnū
pctm ē i vno actu. s; h̄ns plu
res deformitates. Quo mō
naturali vel innaturali. qr sp̄
ē ḡui' i eodē genere. s. agēdo
q̄s patiēdo. Qn. si i sacro tpe.
puta dieb̄ festiūs v̄l alio tpe
r de p̄seuerātia i pctō.

Lircūstātia pctōz p̄fite de
sūt in multiplici genere.

D decla
a rationē huiusmodi
scz qn̄ circūstantie
peccatorz sunt confitende. sic
dicit P. e. de palu. Lircūstan
tie sunt in quintuplici genere
Prime sunt que nō alleuiant
nec aggrouant. sic ille q nullā
importat p̄uenientiā vel p̄s/
cōuenientiā ad rōnem. nec ex
se nec ex suspicōe. vt furari cū
manu dextra vel sinistra. et
istas p̄fiteri est supflū. Se/
cunde sunt que alleuiant. scz
que important p̄uenientiam

ut facere malū ex bona inten-
tiōe vel ignorātia. et istas p̄si-
teri ē imperfectū. nisi fieret scā-
dalūfessor. Tertie sūt q̄ im-
portat discōueniētiā ex suspi-
tione. ut furari multū. et istas
cōfiteri est pfectum. quia ag-
grauāt p̄ctm. nisi iminceret p̄-
iculū sui vel cōfessoris vel al-
terius tertū. Sed q̄ nō mu-
tant speciē nec agrauāt ī in-
finitū nō ē necessariū eas p̄si-
teri fm Tho. Sed Pe. dic.
q̄ q̄uis ista sīr cōis opinio-
tūtior tñ est alia. s. ut p̄fiteant
cas. s. cū notabilr̄ agrauant
ut furari cētū multo grauius
est q̄ furari vñā. Quarte sūt
q̄ agrauāt et mutat speciem
nō tñ in infinitū ḡnat ut qñ
vtrūq̄ est veniale. vel qñ pri-
mū est mortale. scđm veniale
ut in specieb̄ gule. q̄rum vna
aduenit alteri. et sunt qñq̄ ve-
niales et quādoq̄ mortales.
et istas confiteri n̄ ē necessari-
um. nec illud est q̄ hoc qđ dic
Tho. et cōmuniter alij. s. q̄ q̄
mutat speciē necessario sunt
p̄fitēda. q̄ loq̄ de illis q̄ sūt
mortalia. Rō aut̄ quare nō ē
necessariū eas p̄fiteri ē ista. q̄
circūstantia est p̄fitēda neces-
sario. nō q̄ mutat speciem. ut
patet in veniali. sed quia mu-

tat in infinitū. ut patet ī mor-
tali. Sed circumstantia non
mutans in infinitū nūq̄ ag/
grauat in infinitū. quia intē/
dit penas et nō extendit. Ex/
tentio em̄ est infinita nec p̄t
crescere. sed intensio est finita.
et semp p̄t crescere. Nulla ḡ
talis q̄ non mutat seu aggra/
uat in infinitū est necessario
p̄fitenda. Quinte mutant et
qñq̄ agrauāt in infinitū. ve
quādo veniali actui puta ad/
gulam studiose p̄parataz ad/
ditur ebrietas vel notabilis
anticipatio hore in ieiunio si/
ne causa. Sed virz in religio/
so sīt mortale qđ alteri est ve/
niale. dicendū q̄ nō. puta di/
cendo verbū ociōsū et hmōi.
nisi spēm mutaret. q̄ nūbere
v̄l velle nubere qđ secularib̄
nō ē p̄ctm si h̄ fiat causa pro/
lis generande. vel veniale p/
pter voluntatem est mortale
religioso p̄fesso. clero vel or/
dinato. quia sacrilegiū est. nō
autem primi motus luxurie.
furti vel inuidie. quia nullus
vouet se non habiturum p̄iu/
mos motus qui non sunt in
nostra potestate. Nec Pe. de/
pal.

Lircūstātie q̄ trahūt p̄ctm
ad aliud gen̄ sup̄ p̄fitende.

Tertia pars libri primi

e T nota f'm Tho. in q
dā ep'la q ille circūstā
tie dicunt trahere pec
catū ad aliud gen'. r iō d ne
cessitate pfitende q hñt spēa/
lem repugnatiā ad aliqd pce
ptorū dine legis Sicut furtū
simp'r repugnat huic pcepto
nō furtū facies Si vero fiat
furtū in loco sacro circūstan
tia loci illa repugnantiam hz
ad aliqd preceptorum qd est
de veneratione sacramentoz
r addit noua species peccati
r sic de alijs
¶ Peccatū pmissuz die festo
trahit ad circūstatiā aliā.

d Icit Rico. de lyra sup
Exo. q pctm mortale
pmissum die festo ha
bet speciale repugnantiā ad
pceptū de scificatiō festorū
r sabbati. qz magis ē op' ser
uile op' pcti qz op' manuale
Opus autē suile ibi phibet r
sic ē mortale ultra pprā dfor
mitatē sue materie Ex h q co
mittit i die festo hz aliqz dfor
mitatē quā oportet confiteri
r in fine dicit idem Tho. qd
illud qd d. circūstatiā non
trahentes pctm ad aliud ge
nus siue specie n̄ eē d ncīta/
te pfitendas. nō eē referendū
ad nūerū pctorū r eiusdez spe

ciei. qz numeruz tenet pfiteri
si pōt. qz non est vnu sed ml/
ta. r hoc nota diligēter.

n Ora tertō q cū cogita
tio cū deliberaōe rō/
nis in actū petī morta
lis. s. deliberādi illū actū age
re. et absqz ope sit pctm mor/
tale. iō ad singulas pctorū spe
cies post pctā opis interro/
ga etiā de pctis cogitationū
illī pcti tm. r de pctis or'. et
cū op' alicui' pcti r delibera/
tio mentis ad illud agenduz
absqz ope sit eiusdem speciei
specialissime. hz differt fz ma/
gis r minus. vel pfectū r im/
pfectum. qz s. maius pctm est
inope qz in sola cogitatione
iō etiā de circūstantiis hmōi
cogitationū interrogādū est
puta si dicit peniēs se p̄sūs/
se cogitarōnibz luxuriosis. qz
hoc pōt eē multipl'r r i diuer/
sis speciebus. iō interrogēd
qlitate iparū cogitationum.
vt si deliberauit tale peccatū
pmittere cū soluta. qz tūc for/
nicatio est si ipse solutus est.
aut cū p̄iugata. qz tūc adulte/
rium est. aut cū p̄sanguinea.
quia tunc incestus est. r sic d
alijs luxurie speciebus. r alio/
rum viciorum.
¶ Peccatū dividitur in tria

Ro aliqui declaratōe p
 p dicitur nota qdā dīc
 Lho. i. h. q. xij. q. p̄m
 diuidit p̄ h̄ tria. sc̄z p̄m cor
 dis oris et opis. nō sicut p̄ di
 uersas sp̄s p̄pletas sic dī
 ferūt specieb̄os et leo et capra
 sed sicut p̄ diuersos gradus
 peccati. sicut dom⁹ in funda
 mentū diuidit in parietē et
 tectū sicut in sp̄s incōpleras
 Lösūmatio igit̄ peccati est i
 ope. vnde p̄m opis h̄ spe
 cie p̄pletaz. Sed p̄ma incho
 atio ei⁹ est q̄s fundatio i cor
 de. Sc̄dus gradus ei⁹ est in
 ore. f̄m em̄ q̄ h̄ in mente p̄
 rūpit facile ad manifestandū
 p̄ceptū cordis. Terti⁹ grad⁹
 est i Lösūmatiōe opis. Patz g
 q̄ hec tria p̄inēt ad vnā p̄f
 etā sp̄s. cū ab eodez motiuo
 pcedat. Iratūd⁹ enī ex eo q̄
 appetivindictā p̄us turbat
 in corde. sc̄dō i v̄ba p̄tuelio
 sa prumpit. tertio pcedit ad
 facta iuriosa. vt p̄cussionem
 et hmōi. et sic dalihs q̄buslibz
 vt de luxuria. Nec enī sic itelli
 gendū ē p̄ctā cordis eē sp̄s
 incōpletas. q̄si n̄ sint morta
 lia. imo q̄n̄ i eis ē p̄sensus de
 liberatiō ad aci⁹ q̄ de se sunt
 p̄ctā mortalia. tales cogitati
 ones sunt p̄ctā mortalia. et si
 non ita ḡua sicut p̄ctā opis
 vt dictū est. Et q̄n̄ simul sunt
 cogitatio cū locutiōe et opere
 vñū est p̄ctā. vt p̄tz delatu
 ria et alijs p̄ctis. Dñ ho qdā
 tpe deliberat fornicari. et alio
 tpe diuerso et distāti fornika
 tur sunt duo peccata morta
 lia. ¶ De declaratiōe vero mo
 rosa aliqd̄ dicetur suo loco.
 ¶ Regule qnq̄ cognoscendi
 p̄ctā mortale a veniali.

D cognoscēdū ho q̄n̄
 a p̄ctā ē mortale vt vñū
 ale nota qnq̄ regulas
 ¶ Prima est. quādo amor vt
 affectio ad aliquā creaturā. s.
 se vel aliā tm̄ crescit vel ē tam
 magnus q̄ in eo p̄stitutū vlti
 mus finis. id est q̄ nec acu.
 nec habitu ordinat illam cre
 aturā. aut eius dilectionē aut
 etiam seip̄m f̄m deum. et vel
 let cū tali creatura contenta
 ri. et nō curaret deū offendere
 aut ei⁹ p̄cepta trāsgredi p̄p̄
 illā creaturā. ita q̄ ibi ē aliqui
 dēpt⁹ dei. si nō ē formal. ta
 men interpretatiōs. et ē frui
 tio creature. quia p̄ponitur
 creatura deo. vnde euz alijs
 vellet hic cum creatura semp
 manere. nō curādo de eterna
 beatitudine. licet non sint sēp

Tertia pars libri primi

rudes de hoc interroga di vñ tentandi. tamē tal' amor crea ture sp est p̄t̄m mortale. Qñ aut̄ aliq̄s diligit aliquā crea turā plus q̄ deuz. sed pp e b nollet deum offendere aut eo carere. nec eius amicitia pde re. talis amor creature nō est peccatum mortale. ¶ Secunda regula satis pcedentia. s. cum notabilis cōtra dilectionē p̄t̄m aliqd cōmittit. tūc est mortale pecca tū. qñ vo nō. tūc est veniale. qñ vo aliqd fit h̄ dilectionem dei p̄t̄ attendi penes b qd repugnat charitatib⁹ amicicie quā debemus ad deū b̄f̄ su per oīa. qñ at aliqd fit h̄ dilectionē p̄t̄m p̄t̄ attendi penes ista p̄cepta legis natu re. s. qd tibi nō vis fieri alteri ne facias. et qd tibi rōnabilis r ex de bito vis fieri. alteri facias. et p̄t̄ etiā attendi penes scandalum actiuū qd ego infero primo meo p mala exempla sed inqntū importat aliquid h̄ dilectionē. vel quantū sit il lud scādalū ad hoc q̄ sit mor tale non precise determinatiū est. q̄r in modico facere h̄ pri mū non ē mortale. aut i quo scandalizare. vnde qlbet at tendat scīpm qd sibi vellz sie ri. et qd sibi nollz fieri. et p qd factū r non factū solueret in e se et p̄t̄m suū amicitia quā sīl h̄it. ¶ Tertia regula quādo omittuntur h̄ p̄ceptūz dei r ecclēsie. vel legis nature. vñ superioris h̄ p̄cepta sūt d̄ncūtate salutis. vel h̄ votūz publi cū vñ p̄uatū. vñ h̄ iuramentūz licitu. r tūc ē mortale p̄t̄m. qñ vo citra tūc nō ē mortale. ¶ Quarta regla cū aliqd fit l̄ p̄mittit vñ omittit h̄ cōsciam vere vel false dictantem aliqd p̄t̄m mortale. vel h̄ cōscia z formidantem p̄habiliter vel dubitatue an aliqd p̄t̄m sit mortale. tūc semp̄ est morta le. si cōscia non sit sufficien tē instructa. ¶ Quinta regula d̄ actibus intus manentibus qñ qdem solam habz cogita tionem de aliquo qñ tūc unq̄ turpez vñ malā absq̄z oplacē tia seu delectatōne vel p̄sensu tūc nūq̄ est peccatūz morta le. vñ nullū. vñ veniale. Qñ vo est cōsensus in actu q̄ cēt pec catū mortale. tūc sp̄ est pecca catū mortale. quia de volūtate p facto acceptat. qñ aut̄ cum cogitatione aut cōplacē tia est delectatio morosa in aliq̄ turpi. specialiter in libidi nosis. tūc est mortale fīm dī.

etum Augustini esto q̄ nō sit
sensus in actu. s̄m h̄ dictuſ
Augusti iudicū ē de peccatis in
teriorib⁹. Id qđ etiā facit di
ſtinctio ſu⁹ poſita. de ſenſua
litate ⁊ rōne. ⁊ de peccatis preue
nientib⁹ ⁊ ſeqnrib⁹ deliberati
onē. Applicando igit⁹ ſeptē vi
cia capitalia q̄ nō ſp̄ ſūt mor
talia. ſed ſūt male radices in
homie. ex quib⁹ oriunt̄ ſepcez
venialia.

Que debeat ſeruare et ſcire
confessor vtilia et neceſſaria i
ipſo exercitio confeſſionis. §.
iiij.

Ltra ex-

a cōicationē iur⁹ cō
munis ſciat cōfes
ſor ſi penitens incidiſſet i ſen
tentiā cōſtitutōis ſynodalis

ideo debet inuestigare de cō
ſtitutōib⁹ ill⁹ dyocesis. ſi q̄s
haberet. vel etiā pūincie vel
legationis. Ut melius poſſit
penitentib⁹ puidere diligēter
querat de numero peccati. q̄
tiēs incidit in id. vel illud. q̄a
hōmies ſepe tranſcunt illud
leuiter. et de circūſtantib⁹ nō
neceſſariis. ⁊ de peccato qđ alte
ri iam rite confeſſus eſt nō que
ras. cū nō teneat niſi in caſu
in quo tenetur quis confeſſi

onez iterare. de q̄ plene ſupra
in titulo precedenti. Et non
ſolum de peccatis opere per
petratis. ſz etiā peccatis cor
dis. et de numero coꝝ que p
ſone qui pendūt interrogan
dum eſt. Et q̄ ſm Tho. i. ij.
peccatū cogitatōis ⁊ operis
in eadē materia ſunt vnius ⁊
eiusdem ſpeciei. ſed differunt
ſm magis ⁊ min⁹. qz. ſ. pecca
tū opis eſt grauius peccato cor
dis. ideo etiā interrogandū
eſt de peccato ſpecie ⁊ circūſtan
tib⁹ neceſſariis peccator⁹ cor
dis. verbi grā. Si dicit ſe in
mente ſolū deliberaffe mulie
rem cognoscere. interrogādū
eſt vtrū ſolutā vel nuptā. vir
gine vel aliam. et qua die. ⁊ h̄
quia ipſe faciunt illud pecca
tum eſſe diuerſe ſpeciei. Et ſi
mulier eſt. facias ſeam et trāſ
uerſo ſtare nec faciem eſt aspi
cias. quia facies earum ven
tus eſt vrens. vt ait prophe
ta. Sed nec virum decet fre
quenter aspicere in facie. ne
eum erubescere facias vltra
q̄ oportet viroſq; etiam gra
ues et ſapientes dulcius et
urbanius oportet reprehen
dere. Rusticos grossos ac y
diotas durius. ne peccata
ſua paruiſpendant ex leuitate

Tertia pars libri primi

sermonis. Stimulatos vero ex dolore et despacio. quantum per peccata omissa sunt grauia confortare et aflare expedire inducedo ex exempla David. Magdalene. Pauli. Petri. latronis. Et homini induratos et se excusantes aggrauare peccata eorum ostendendo eorum picula. exemplo Ade. Saul. Jude et homini quod seipos desperarunt. Nota enim Dicitur. Ubi. li. 8. off. ordi. quod illoz confessioes prius se audiende et libetum quod magis idigere putantur. vel quod raro venire solet. vel quod sunt extranei. vel quia sunt in maiori statu. vel quod quoz confessioe speratur utilitas futura.

¶ Quod se habere debeat confessio audiendo mulieres.

Idem dicit de audiendi tibi mulieres. cancant ne nisi in publico audiant. et nisi ab aliis videantur. nec multum imorentur nisi quantum necessitas confessiois requebitur. et eis quod nimis frequenter confiteri volunt assignetur certum tempore extra quod ipsas non audiatur. non alii colloquentur se eis exponantur. et semper duris verbis et rigidis utramque circa illas ponatur quod mollibus. Dicitur ille. Et haec sunt illos qui contidie audiunt mulierculas. et faciunt

eis longas predicationes. unde amittunt multum temporis et scandalum sequitur coram ipsis et in populis. ¶ Qualiter et quanto debeat iungari satisfactione seu pena a confessore penitentibus. et qualem se habere at penias iniungendo. §. v.

Ora q' pro

n. quilibet petro mortali est regulariter septenaria pena iniungenda seu imponenda. ut habetur. xxij. q. i. ca. predicandum. in glo. 7. xxvij. q. ii. ca. hoc ipsum. et sequenti. quod seruabatur antiquitus. et ista septenaria pena magis vel minus aspera est in varietate et minimum maiorum vel minorum et circumstanciaz et punctis erat quod ut dicit Hieronimus. Apud deum non tam valet tempus mensura quam doloris. nec tam abstinentia quam mortificatio criminum. de pe. dis. i. c. mensura. Sed hodie penitentia sunt arbitrio confessoris taxanda consideratis circumstantiis criminum et personarum et hominum extra ordinem et regule. quod Dicit enim Leo papa. xxvi. q. vii. c. Tempore penitentis tunc moderationis arbitrio sunt determinanda. prout diuersorum aios experientur et duotus Ray. Buil. et Spe. in suo rectorio.

hoc tenent. et generaliter suetu-
do sicut est. nec est sed id quod dicit
Breg. de pe. di. v. c. falsas pe-
nitentias dicimus quod non sunt au-
toritates scientiarum parum per qualitate
criminum ponuntur. Hoc enim in-
tellige sunt Ray. cum sine necessi-
tate rationabili dimitteretur peni-
tentie antiquae tarare. Nam ultra
illam coem pniam septenesc
per quilibet pcto mortali in gene-
re ponuntur aliae pnie maiores
minores per certis pctis put
habent in diversis capitulo de
cretalium et decretorum. quod quod coit
non dant hic non pono que
pleni habent in summa confessio-
rum. li. iii. vi. xxviii. q. cxv. tit.
de pe. et re. ubi ponuntur casus.
xlvii. de hmoi. Et autem satis
rationabilis causa non dandi hmoi
pnias indispositio penitentium
et etiam aliqui non sufficerent tempore
vitae. Nam et Ray. et Hosti.
dicunt. dicitur confessio tales dare
pniam quam verisimiliter credat illi
implere. ne ipsum violando
deteratur sibi contingat. quod si ma-
gna pctia remisit. et dicit se peni-
tire. si non posse aliquam du-
ram pniam facere. animet eum
ad hunc confessio ei omnino dendo gratia
pctorum. et per hunc pniarum. et sic
tandem inuitat ei pniam quam

libet suscipiat. Et si sacerdos
non potest gaudere dum modica
purgatio eius. saltem gaudeatque
liberatum a gehenna transmis-
tit ad purgatorium. Itaque ut
dicit Hosti. confessio nullo modo
potest premitere pctores despera-
tum a se recedere. ar. xxvi. q. vi.
psbyt. sed potius ponat eum
propter nr. vel aliud leue. et alia bo-
na quam fecerit. vel mala quam tolera-
verit sicut ei in pniis. Concord.
Tho. in hoc. Hoc tamen sane in-
tellige. vice si ipsum alibi penitet
et dicit se patitur facere quod de-
bet sed hunc pnie sufferre non
posse. tunc propter hunc quantumque de-
liberari non debet dimitti sine ab-
solutione ne desperet. Sed si di-
citur se non posse dimittere odiu-
vel casto vivere. vel alienum
non velle restituere. vel arte di-
mittere quam sine mortali pec-
cato exercere non potest. vel
aliud hmoui. cuius possit. nullo
modo debet absoluiri sunt Ray.
Pe. de pal. et Alber. qui ut dicit
Breg. xi. q. iii. c. Tunc vera est
absolutio sacerdotis. cum inter-
rim sequitur arbitriu iudicis. i.
dei. qui nunquam absoluuit impe-
nitentem. de pe. disti. i. c. nemini
nem. Sacerdos autem nullam
debet committere falsitatem in sacramentis veritatis. vñ et

Tertia pars libri primi

de pe. di. v. c. ffres nros amo
nemus vt falsis penitentias a/
nimas laicorum decipi no pati
ant. salvas prias dicit cu sic
agis de uno vno recedat ab
altero. Ulez si tal pcam pure
vult pfiteri. dz audiri ei con
fessio. vt dr extra de pe. et re. c.
et qdam. et sibi aliquid debet in
iungi. no tamen absoluendo
eu. sed ei declarando q ppiter
hoc no est absolutus. sed tam
satisfaciat pcepto ecclie an
nual pfessiois fiende. et horte
tur eu q faciat oē bonū quod
pt. vt de cor eius illustret ad
pniam. vt dr de pe. di. v. c. fal
sas. et sic n ē dimittendus sine
pfessione ne desperet. q si in
ster p absolutoe ondēgo scā/
dalū et desperationem si non
absoluat nullo mō debet ei as
sentire. Iz tamen ei declarare
q fieri no pt. nec iuuaret euz.
Et si pmanet in scandalō no
est curandū. quia est scanda
lū phariseorum. xi. q. iii. ca. inter
verba.

¶ Qualiter se habere debeat
confessor penitentias iniūgen
do penitentibz.

¶ Imponēdo prias
ne vilescat autoritas
ecclie arbitretur confes
sor. et ne pias clauis ptenat.

de pe. di. i. c. sūt q arbitran. l.
di. c. absit. et c. si qd p postera.
minus malum est si qd cō
tingat errare q erret dando
nimis paruā qd nimis mag
nam. vt dicit Chrys. xxvi. q.
vii. c. alligant. q vti ibi dr me
lius est reddere rōnez dō de
nimia miscdia qd de nimia se
ueritate. Si em benignē de
us. vt qd sacerdos vult eē au
sterus. exemplū habemus a
xpo. vt dicit Ray. Qui nulli
vnqd graue imposuit pniam
sed dixit. Clade et ampli no
li peccare. et ad hoc marie dz
attendere confessor excidere
ab eo causas et occasioes pec
cator. pura si conuersatio ei
cum aliquo vel aliqua est oc
casio ei alicui ruine. debet i
ponere sibi q dimittat si pōt
et hmōi. de pe. di. iii. c. satissa
cio. aliqui imponere pt ei lo
ci mutatio; q ei ē ad scanda
lū si fieri pt. dis. lxxi. c. valer.
Aliquādo tñ res sic se bñt q
fieri non potest.
¶ Contraria pria debet impo
ni delicto.
¶ Tē imponēda ē peni
tēria pria ad malū qd
commisit fm Ray. vi
delicet. Supbo opa humi
lia. Huloso icūnium. Guaro

Folium

XXVII

elemosine et huiusmodi. quod habet pia cura. et possit credere illius vellet posse perficere. Hoc enim est ad bene esse imponere magis istam quam illam. Itē si ē negligens ad audiendum verbū dei sibi potest iniungere fīm. Ioh. qui audiat certū numerū predicationū. Debet tamen canere confessio ne det talē piam quod quāz fiat alteri iudiciū. puta si seruo iniungat lōga pegrinatio. vel ieiuniū. plixū. ita quod dominus recipiat detrimentū de servitio suo. si etiā imponeret vixori. videret multas elemosinas dabit de bonis viris si parafermilia non habet.

¶ Pro peccato occulto non debet dari manifesta pia.

Tamen propter occulto non ē manifesta pia iūgenda. sed talē ut possit inde oriri aliquis suspicio peccati commissi.

Tu nota fīm. Ioh. an. su e per cle. dudū. de sepul. sup̄ hbo audire quod pīus debet sacerdos ipōere pīaz quod facere absolutionem a peccatis. quod probat ex ipo textu cle. quod pīus loquitur de pīa iūgenda. postea de absolutione tū etiā ex rōe. quod cū absoluto

fit complementū et forma ī pīa pīus dī. et satisfactio quod est pī materialis pīe. scilicet in actu aliī pīposito. ut expīsa satisfactio quod dī īponi pī sacerdotez acceptet eam penitētē sic confessus ē. et doluit. et inde sequitur absolutione. Sed hī dī et cēs cēs. c. si. vbi dī et archiepī pīnt in visitatione absoluere et pīas īponere. quod hī de necessitate nō pīcedit. quod tamen cōiter fit hīum. ut scīz pīus absoluat et postea iūunga pīentia quōcūn quod fiat. vel ante vel post sufficit. Presupponit enim confessio illū hīfe pīpositū eam faciendo quod sibi iūngat cū ipīm penitēte. Scīz Ioh. si penitēte absoluisti cui generale pīfessiōne audiūisti. absoluas eū et a penitētē oblitis iūngit ab aliis sacerdotibus. et si alii quā pīiarum iūngant me mor sit quod nō impluerit eas. si iūdicatoris expediens cōmutes eas. nisi ēēt in casu a quod non posses absoluere.

¶ De permutatione penitentiabes supra titulo precedenti. ca. finali. vbi etiam mīta de satisfactione.

¶ Memoriale domini penitenti circa penitentiam faciem. dam.

Tertia pars libri primi

CAutū ē etiā sibi declarare et promittere q̄ si aliq̄ die ex obliuio vel ex negligētia dimitteret penitentiā iposita. puta ieiunium v̄l' orōnes. et h̄mōi. q̄ posuit alia die cōmutare. Et s̄m 'Pe. de pal'. Q̄sulendū ē dīnitibus et nobilibz q̄ grāt p̄cici patōez bonoz q̄ fūt in religiōnibz. in q̄bz sunt et plures penalitates q̄s alibi. et mag' do accepte. et q̄ in p̄niā ipona turcis q̄ nō solū q̄ faciēt p̄ se ipos. Et etiā q̄ p̄curabūt ab alibz. et oīa q̄ruz specialit̄ sunt participes. Dicit etiā 'Pe. de pal'. in .iiiij. q̄ debet confessor cū minorem penitentiam debito ipso agit innotescere et q̄ illa penitentia sibi imposta non ē digna. ne decipiat putans sufficere. sed q̄ debet p̄ q̄libet mortali septenem agere penitentiam. quam si hic nō p̄ficiet i purgatorio luet. Si tamen per illam declaratiōez crederet eum incidere in desperationem. non debet sibi h̄ dicere.

Quid si endū quando penitētō non consūctur peccatū aliquod mortale q̄d confessor scit esse in eo.

DExsistente autē q̄ nō cōfitēt̄ aliq̄d mortale q̄d nouit de eo p̄fessor et eo q̄ non reputet illō p̄cim. Dicit Boff. in q̄libet. ix. q̄ si est certū illud ē mortale tūc q̄cūq̄ p̄fessor d̄z ei facere consciām de eo. cū confessor ordinetur ad utilitatē ei'. Sed utilitas eius est q̄ sciat statu suū. nec debet cū absoluere s̄ reputare eū idignū et idispositū ad recipiendū absolutoz dū manet in tali statu. Si si dubium est utrū sit mortale. et opinionez sunt doctorum diverse. vic' utrū sit licitus et mere redditus ad vitā. tūc aut confessor est ordinari' eius. ita q̄ tenet confessionem eius audire. et tūc si sit opiniōis illi' q̄ illō n̄ sit p̄cim d̄z eū absoluere simpl'r. Si at credit q̄ sit p̄cim debet ei facere consciām q̄ confitens sed diligenter informet de illo facto ut sit p̄cim. sed dato q̄ ille n̄ vellet recognoscere illud ē p̄catū. nihilomin' exq̄ est ordinarius tenet enz absoluere n̄ d̄z eū reputare inhabilem ad absolutionem. q̄z b̄ ex errore et nō p̄terua opiniōe p̄cedit. Ordinari' autē absoluēdo debet seq̄ cōcō iudicium ecclie. nō

suum. Si aut sit p̄fessor dele-
gat q̄ in nullo tenet p̄fitenti
nisi velit. si credit illō eē mor-
tale non debet euz absoluere.
qz ex mera voluntate depeñet
vt absoluat vel dimitat. dī
cūm sed p̄priū iudiciū in ab-
soluendo. et peccaret si absol-
ueret. Hec Boff.

Sacerdos dī soluere vel li-
gare tripl'r. et de mō et forma
absoluendi. §. vi.

Ota tan-

n dē fm Ray. q̄ sacer-
dos dī soluere vel li-
gare tripl'r. Uno mō p̄ ostend-
sionē. i. oñdendo solutū vel li-
gatū. ligatū dico cū nō ab sol-
uit. licet em̄ sit p̄tor p̄tritio
nē a deo absolutus. m̄ in fa-
cie ecclie adhuc manet ligat
et sic intelligitur. c. q̄ntūlibet.
de pe. dis. i. Alio mō ligat sa-
cerdos dādo pniam ad quā
obligat p̄torē. et soluit cū pe-
nā sibi debitā dimitit. v̄l ad
sacramēta admittit. d̄ pe. dis.
i. c. multiplex. Tertio mō p̄ ex-
coicatōez et absoluōez ab ea.
xi. q. iii. ca. nemo fit. m̄ fit fm
Pe. absolutio a peccatio rea-
litē p̄ ministeriū sacerdotis. n̄
qdem p̄ncipaliter et autorita-
tive. qz hoc est p̄priū dei.

de pe. dis. i. c. v̄bū. Nec soluz
ostēsine. qz t̄ h̄ faciebat sacra
vetis legis sine testamēti. nec
solū depeñatine. qz sic magis ab
solueret bon̄ laic̄ q̄ malus
cleric̄. n̄ soluz p̄ p̄tritionem
p̄fitenti. qz tūc nūq̄ q̄s effi-
cere ibi d̄ attrito p̄tritio. Sed
opaq̄ instrumentalis absolu-
tio ad remissionē disponēdo
ad grām. et n̄li opponat ob-
staculum sit de attrito contri-
tus. et iam p̄tritio adauget ḡ-
tiam. Hec Pe. de pal. Cui
p̄cor. Tho. et fit h̄ virtute cla-
vium q̄ dicunt plures in effe-
ctu. quia vna est p̄tās discer-
nendi. alia diffiniendi. Una
m̄ ē essentialr. scz potestas in-
dicandi in foro anime collata
a deo. et in anima impressa in-
delibilit̄ p̄ susceptiōem sacer-
dotij. Hec Pe. Sedm fo
Ray. nota q̄ triplex est iudici-
um. scz dī. petri et celi. In pri-
mo absoluī p̄tor p̄ p̄tritōz.
In scdō. s. iudicio Petri. id ē
p̄fessiōis p̄ absoluōem. si m̄
pus sit absolut⁹ a dō saltē or-
die. alioq̄ n̄. vñ dī. xxiiij. q.
i. c. manet petri p̄uilegiū qñ
ex equitate fertur iudicium.
In tertio i. iudicio celi. i. cu-
rie celestis absoluī p̄ appro-
batōez. de pe. di. i. nūq̄d cayn

Tertia pars libri primi

Alio mō et alijs ybis dī trīplex iudiciū. Primū dī. secūdū p̄ter in ecclia militanti. tertū sursū in ecclia triūphāti. ¶ Primū ē q̄ de⁹ mundat aiam in p̄ritōe. et hoc p̄cedit reliq̄ duo. s̄ tūc dignitate et ef‌fectu. est ei ille q̄ claudit et ne‌mo ap̄it aperit et nemo clau‌dit. ¶ Sc̄m qđ sequit⁹ p̄ il‌lud est iudiciū sacerdotis qui auctoritate clauiū ligat⁹ sol‌uite eo mō quo pauloante di‌ciū est. ¶ Tertiū qđ sequit⁹ est iudiciū approbatōis. s. cele‌stis curie et angeloz.

¶ Forma verborū absolu‌di penitentem.

Igit⁹ Pe. de pal. q̄ hō d. q̄ ignorat virūz vñq̄ fecerit vñā p̄fectaz cōfessionē. expedit q̄ in oī p̄fes‌sione sacramentali p̄ oīa sua p̄tā sp̄ecialit̄ enumerata seq̄t gñal clausula. s. De oīb̄ alijs mortalib⁹ et venialib⁹ p̄fessis et non p̄fessis ac oblitis dico meā culpā. et sic seq̄t absolu‌tio. et hoc valebit ad remissio nem culpe et pene etiam mor‌talis. et scite ac eriaz oblite. ad quam tñ non tenebas al's in speciali p̄fiteri iterū. q̄. s. suffi‌cienter confessus est.

¶ De forma yboz q̄ requirū

tur in absolutiōe.

¶ Forma aut̄ absolutōis f̄m Tho. in tractatu de forma absolutōis ē hec q̄ntū ad substantiā. Ab‌soluo te. et absolvit addi ego. et a peccatis tuis. et si nō dicere tur subitelligeret. quia ei i sa/ cramētis yba hñt efficaciaz ex instōne dīna. tenenda sunt determinata yba p̄sonantia i stitutiōi diuine dicenti. Que cunq̄ solueritis. et ista verba p̄ueniūt ego te absoluo. Idē Inno. et Hosti. Et meli⁹ ad‌dit f̄m Pe. de pal. ab oībus p̄ctis tuis q̄ dicere a peccatis tuis p̄fessis et oblitis. et meli⁹ dī ab oīb̄ p̄ctis q̄ cōfess⁹ es in generali vel speciali dī q̄b̄ intendis. ¶ De ista et alijs for‌mis diueris absolutōnis ab excōlatione et peccatis dicet̄ infra i fine interrogatorij. So‌let at papa aliquñ tātaz facere ḡtiā q̄busdā ut ab oīb̄ cēli‌ris et penis simpl'r iuris et ab hoile latis possit absoluti fo‌ro salte p̄scie. et tūc p̄fessor p̄ ista forma vti quā a curia ro‌mana babui et vsus sum.

¶ Forma absolu‌tōis ab oībus cēluris et penis tā a iure q̄ ab homiclatis.

d. E plenitudie p̄tatis

aplice cui^o auctoritatē p pre-
senti gero. Absolu te ab oī-
bus cēsp̄ eccl̄iaſtīcī ſn̄is &
vincul̄ excōicationū. ſuspen-
ſionū & interdicti. tā ab homīe
q̄ a iure lat̄. necnon ab oīb̄
negligētīs & defecūb̄ emis-
ſis in ſacramētoꝝ admiſtra-
tōe. officiūs. actib̄ tuis v'l no-
mine tuo facit ſupplēdo d ſo-
lita aplice ſedis clemitia oēs
dec̄ corūdē. Aboleo & oēm
maculā infamie & ihabilitat̄
vnde cōq̄ ſctis. diſpēſoꝝ te
cū ſup oī irregularitatē ſymo-
nia in oī die. & bñficio acīue
vel paſſiue q̄cūq̄ occaſiōe v'l
cā etiā circa te i collatōe ordi-
nū & alioꝝ ſacramētoꝝ ſctis
ſeu pmissis. Reſtituo & habi-
lito te ad ſtatū ſamā honoreꝝ
& creibungem officiorum ec-
cl̄iaſtīcoꝝ q̄rūcūq̄ ac ad
omnes q̄d dignitatū & ho-
norū. ad bñficia eccl̄iaſtica
habita et habēda. & tibi this
q̄ habes d nouo. puidco rela-
xando tibi ſructus q̄s male
pcepisti. ſeu leſa pſcia ex eisdē
acalia q̄ in ludo ex ſuccesſio-
ne acal's ad te puerū que
ſubiact̄ rēſtōni rage in for-
ma plenissima. In noīc pa. &
ſi. & ſpūſſan. amē. Si at aliq̄
dubitac an p iſt̄ ſpēal exigat̄

forma abſoluēdi necessaria q̄
a ſede aplice hñt puilegiū &
in articulo mortis dñtarat ſel̄
poſſint abſolui & hñt plenam
remiſſiōem oīm ſuoz pecca-
minū. i. a culpa & a penavit a/
lij exp̄mūt. Rñderur ſim q̄ a
mḡris tā in cōcilio ſtantieſi
q̄ basiliensi dictū fuit q̄ non
ſed ſufficit q̄ ea oīa & ſingula
faciat p q̄b̄ pñata indulgen-
tia datur. puit in bullis vel p
uilegiis taliū exp̄mitur. Nec
puet aliq̄s q̄ qñ in articulo
mortis fuit ſemel abſolutus
plenarie. & vſus eſt ſemel illo
privilegio & poſtea in alio ar-
ticulo mortis vti illo iterum
valeat. niſi papa latioreꝝ au-
toritatē daret q̄ dat qñ ponit
q̄ in articulo mortis diſmīta
rat ſemel. & ita rñſum eſt i cō-
cilio ſtantieſi alio a claris-
simis viris p̄liby de h̄ req̄ſit̄
Nec mirū. quia priuilegiū d
indulgenijs tantū valet vel
dat q̄b̄ ſum ſonat. nō aut extē
di debet ultra.

¶ Quid fiendum qñ pñfessor
abſoluuit penitentem de quo
non debuit.

Ed qd pñfessore q̄ ab
ſoluit pñfente de q̄ nō
debuit a li ex iſgran-
tia v'l ſccūdia v'l ſeſtinatōne

Tertia pars libri primi

vel hīmōi. et p̄fessor postea ex/
perit se errasse. nūqđ teneat cō/
fitenti h̄ dicere. Rūdetur fīm
oēs q̄ p̄fessus excusatus est et
corā deo absolutus. interī q̄
nescit. Iz p̄fessor n̄ dicat. qđ ḡ
faciet. Lollatio facta fuit d̄ h̄
cum multis notabilibus do/
ctorib⁹ theologie i p̄cilio ba/
siliensi. Hā qđā dixerūt q̄ cō/
fessor d̄z autoritatē a supiore
imperare absoluendi cū. et si
sine magno scādalo fieri p̄t
vocare nō absolutū et sibi di/
cere ac cū absoluere p̄ audi/
tā p̄fessioēz. vel si magnū scā/
dalū timere absoluat cū ab/
sentē. si ab ultima p̄fessioē ad
huc sperat eē in ḡfa. Aut et a/
lijs placuit si notabile scāda/
lū fieret. sumo sacerdoti deo
p̄mittat. et solā dignam pe/
nitētiā p̄ ei⁹ negligētia pagat
p̄fessor. p̄sertim qn̄ m̄ltitudo
sicē neglecta. vel m̄lti eoz dū/
stā a loco vbi ē p̄fessor.

¶ Quid de p̄fessore q̄ nō itel/
ligit penitentē.

¶ Tid etiā sentiendum
q̄ est d̄ eo q̄ p̄fiteſ. et p̄fes/
sor nō intelligit eū aut
ex dormitōne. aut ex iperitia
vel distractōne nimia. vel sili/
causa. Rūdet Johā. de bar.
theolog⁹ antiqu⁹ doctor in q̄

libet suis. Sacramētalis ab/
solutio p̄exigit p̄fessioz. Qis
vero p̄fessio importat reuelatiōe
vni⁹ et p̄ceptiōe alterius. cū
ergo alterz istoꝝ deficiat. s. p̄ce/
ptio sacerdotis in p̄fato casu
de illo p̄ctō n̄ credo eē p̄fessi/
onē. et p̄ dñs nec impendi ab/
solutionē. Hec ille. S; istud
videt debere intelligi vbi ob/
audita sunt p̄ctā ḡua q̄ sunt
de necessitate salutis p̄fīeda
nō de alijs que cadūt sub p̄si/
lio. et vbi talia modica obau/
diuntur raro ab eo qui alias
noscit p̄sonam debet p̄fessor
facere iterare ea que ex lōno n̄
intellexit.

¶ An penitens teneat iterare
pn̄iam ei iniūctam in pecca/
to mortali factā i toto lī pte. et
an dicta pn̄ia talr̄ facta ei va/
leat i foro militāc⁹ eccie. S. vi.

Trum ve

v ro pn̄iam seu satissa/
ctiōe impositaz per
absolutionē debitam in pec/
cato mortali factā. vel in pte
teneat hō iterare. Sup hoc
sunt varie opiniones. In h̄
tñ omnes p̄cordāt. q̄ satissa/
ctio facta in mortali ita n̄ va/
let. sicut nec alia opa facta in

mortalī valēt i foro dī ad tol
lendū v'l minuēdū debitū pe
ne p p̄c̄is. ad qđ ordīaf̄ oīs
satissfactio. qr cū n̄ sit ibi ami
citia cū deo n̄ p̄t eē acceptum
tale op̄ do sic factū. S̄z utr̄
valeat i foro ecclie militātis
ita q̄ nō teneat cā iterare. i h̄
e varieras opinonū. et aliqui
dicit q̄ teneat iterare. qr cuz n̄
potuerit satissfacere deo n̄ eti
am potuerit satissfacere sacerdo
ti. q̄ in persona dei sibi illud in
iunxit. Sed Pe.taran. et Jo
hā.parisiens. vident simplici
ter dicere sine distinctione q̄
talis nō teneat iterare tales sa
tissfactōes. qr satissfecit i fo
ro ecclie militantis i n̄ date
sunt. et vbi n̄ iudicat dī dispo
sitione interiori. Idē vident
sencire Uline. in speculo hysto
li. ix. et d. Annibal. in. iij. Et
pista opinione videt satissa
cere i positio septēnis pñie. q̄
reglarit siebat p̄ qlibet mor
tali antiquus. vi. xiiij. q. i. c. p̄/
dicandū. Et visile est q̄ i tā
to intuallo aliquid mortale cō
militebāt. vñ si op̄uisset itera
re fuisset laqueum i mponere
aiab. Tho. vero cū Albert. i
iij. distinguunt de satissfactō
ne. dicit em̄ q̄ qdam sunt sa
tissfactōes i q̄b remāet ali

q̄s effectus i satissfactētibus
etiā postq̄ actus satissfactio/
nis transīt. vt i ieūnū remā
net corporis maceratio vel de/
bilitatio. et ex elemosina sube
diminutio. et tales satissfactōes
i p̄cō n̄ opt̄z iterare. qr qñ/
tū ad illud qđ ex eis remānet
p̄ pniam seq̄ntē accepte sunt
Ellie q̄o satissfactōes sūt q̄ n̄
relinquūt effectū i satissfacti
one. postq̄ trāsit actus sic i
orōne et hmōi. Actus em̄ i te
rior q̄ totalt trāsit nullo mō
viuiscat. vñ optet q̄ tales sa
tissfactōes iterent. Eādē opi
nionē t; Pe.de pal. maḡ de/
clarās. dicit em̄ q̄ i satissfa
ctōib̄ hñtib̄ effectū derelū
ctū post op̄. vt elemosyna p̄
uationē eris. ieūniuz corporis
debilitatōz. et hmōi. si postea
peniteat et p̄seueret. sicut bap
tismal̄ character habet effectū
recedente fictione. sic et i stud
derelictuz ex sac̄o qđ op̄at ex
ope opato i c̄pit valere ex se
q̄nti eī approbatōe et sacer
dotis ratibabitōe. cū illuz ve
penitet. et n̄ ex simplici viuifi
catōe. qr op̄ opans mortuū
nūq̄ viuiscat. et sic illa peni
tēta satissfacit. nō solū i foro
ecclie s̄z etiā i foro dī quan
tū ad illud derelictum. vt nō

Tercia pars libri primi

oporeat iterare sic ieunium
elyna et hmoi. Sed si no hz
effectu derelictu ut oratio. ta
lis pnia facta in mortali nul
lo mo satisfacit. qn hic vel a/
libi oporeat satisfacere. qd vi
detur intelligendu in foro dei.
qr nec rde ipius opis cū fac.
nec rone derelicti. cu postea
penitet eū cū no habeat effec
tū derelictu. sed in foro ecclie
satisfacit. qr n ē necesse eā ite
rare si vult eē in statu salutis
postea penitendo. sic ncce ha
bebat ipam implere cū fuit si
bi i posita. Un idē Pe. dicit
paulo supl. qn hō ē de oī
bus xtricu et pcessus. et acci
pit pniam cū absolutō. si re
cidiuans pagat eaz in mortali
iō qdem se liberat ab iniun
ctōe sacerdotis. nec incurrit
petm inobedientie qd icurre
ret si eam no pfectisset. qr no ē
fortius vinculū pcessiois qz
dei vel ecclie. Sed in morta
li existēs iplēdo pceptū dei. s.
de honore genti. vel pceptū
ecclie. vt de ieunio et elemosi
na. ab illo absolute se liberat.
grē. Hec Pe. Lū gpnia in
luncta ordine ad tollendum
vel diminuendū debituz pe
netpalis. talis qn pniam sibi i
positā non habentē effectum

derelictu ut oratō es pfectit in
mortali. si reuertit ad pniam.
et tādem morit in statu grē. ex
q illam non iterauit. cum per
ipam nil sit solutū de debito
penetpalis soluet eam i pur
gatorio. nisi p alia bona h sa
tissiciat. q si non reuertat ad
pniam. qui pniam perfecit in
mortali quācūq. sine haben
tem effectu sive no habentez
derelictum soluet illud debit
uz in inferno sep. sicut ille q
morit cū mortalibz et venia
libus. de vrisq soluet pena
eternam in inferno. Quāuis
em p veniali debeatur pena
tpalis q finē hz. m p accidē
est q veniale puniatur in ifer
no pena eterna. s. rone status
qr in inferno nulla est redemi
ptio. Nō em ē ille stat⁹ expiā/
di culpā ad quā sequit pena.
et iō sī remanēt eculpa venia
li durat et pena. Ita tenet tho
mas i. iiiij. di. xxiiij. Sed de pe
na tpali debita p mortali p
pitionē Pe. d pal. sic decla
rat in qro. Peccator postq
est deo recōciliat⁹ est debitor
pene finite no qualitercung⁹
soluende. sed i statu gracie in
q soluz est deo accepta. Alio
qn est debitor pene tante qn
tā meref culpa. et illa est insi

nita. Ut petori p se debebat
quidem pena infinita si erat in
mortali. sed mutata fuit in tpa
lem. supposito q pseueraret i
amicitia. Acceptavit enim de
absolutioz a pena eterna. et im
positioz penae finite sub conditione
si in gra fieret. Et si quia
qre de magis acceptauit ab
solutioz a culpa sine condicione
qz absolutioz a pena. dom est
q culpa transi et macula tran
sit. et gra in momento aduicit.
sed satis factio futura est. Fu
turis autem solet conditio appo
ni. non autem pntib nec pteritis
vel si apponat certa est. qz si
est in gra pntc non poterit sine
gra. Ideo remissio culpe fit si
ne condicione. vel fit simpliter. qz
conditio existit. ¶ Ut si p sa
cramentu n remitteret culpa
nisi adesset gra. sic ne postea p
satisfactioz remittit pena nisi
adserit gra. Talis g dimissa
culpa puniet i inferno pena
infinita. non pte commutatioz
finite i infinitu. sed q debitor
est pene infinite. exq non soluit
pena finita sub conditione qz obni
us. sicut pdens pulegium ele
ri incidit d foro meriti ad fo
rū sanguis. sic q decliat forū
ecclie iudicis i mortale ad forū
iusticie exterminantis inuenie

pena eterna. Hoc qd dic Pe
trus video intelligenduz de eo
q pnam iniuncta no hntem
effectu derelictu facta i mor
tali scito ab eo. vel de quo du
bitabat ptenit iterare. vel et
cū credit vel dubitat se debe
re iterare ex negligetia dimis
tit. et ex labore recusans hic et
i purgatorio facere emendā do
lo. qz si qd dimittit iteratioem
tal pnie ex impossibilitate. qz ei
deficit tps. vel credit se ea z fe
cisse in statu gfe. vel si fuerit
in mortali cognito ab eo. vel
etiā si fecit se eā fecisse i mortal
i iterare facit p aliū quē cre
dit bonū. vlt etiā si nec p se n
p aliū iterat credit sibi sufficie
re ad salutē q impluit sibi i
iuncta. intēdes q hic min⁹ fer
cit satisfacere i purgatorio. et
sic deo facere emendā p bmo i
omissionem talis non dam
natur. Unde et ipse Pe. dicit
dist. clv. q. ii. qz q facit pnam
iniunctam i mortali p se pro
tanto non tenet iterare. quia
potest in purgatorio satisfac
re. Et si dicitur q videtur in
conveniens q tantum qz pna
nia p peccato dimisso. sic p
no dimisso. qz pena cena. sic
n viō i alio pfruisse p tritio et
cessio. Rūdet Pe. qz licet im

Tertia pars libri primi

punia et extensiue non tam intesi-
ue. sic per uno pto ita diu quod per
mille. sed non tam acerbe. Si etiam
propter penitentia fecit. s. in statu gre. et
vnum dies remansit per illa die. et
nam non tam acerbe ac si nunquam
penitentia nec confessus est. nec in alio
modo satisfecisset. alio peccatum
rediret. Hec Pe.

¶ Remediū tuum sine confessio-
nandū penitenti qualiter pte
cere debeat penitentiam sibi
in iunctam. et quod penitentia debeat si
bi dari securior.

¶ Quia tu quod duz quod facit
per penitentiam sibi iniunctas. si
labatur mortale. quis bonum sit quod cito pte
solam penitentem pte dimittat
et gratia restituat quod cito ipse pte
rit. etiam ante quod confiteat pte
quod dictam penitentiam. etiam
si sit talis penitentia quod non reliquat
effectum post se in foro dei rea-
litar scilicet facit. quod in statu gre
est vnum in nullo teneat iterare.
Ad tollendum autem omne dubium
tuum videat quod pteffor et si dat
penitentias diuinatas det penitentias ut
licet iuniorum. elemosinarum.
peregrinationum. et hominum. put
recurrunt pte. non tam iniungat
diuinatas penitentias orationum. et
principue his de quibus potest du-

bitari de recidivo

¶ De celatione confessiois. et de
penitentia sacerdotis confessionem
reuelantur. h. viii.

¶ Stat tho

n mas in viii. disti. xxi.
¶ Quod audies confessio te-
neat clare audit in ipso. quod in
sacramentis id quod gerit exterius
est signum eius quod gerit interius.
Vnde sicut deus homini pte
tegit pte in interius. ita et sacer-
dos debet celare exterius. vni-
tanque violator est sacramen-
ti reuelator confessionis. Est et
alia ratio. quia scilicet per hoc
magis trahitur ad confessioem et sim-
plificatur pte. viii. et si et hoc ali-
quod piculum futurum imineret. et
hoc solus sciret per confessionem. ut
heretico quod corrumpt fideles
vel de matrimonio illico. quod
alius volunt habere. vel de pte
tote civitatis fidei. non potest hoc
de reuelatori confessio ad ipse-
dum malum. ut quodam dixerit. sed
falsum est. Debet autem monere
eos quod pte obuietur vel de-
sistatur. et plato dicere quod viglet
super gregem suum. et hominum. sine ul-
la reuelatione. hec Tho. Quid si
index iquereret ab aliquo an sciatur
aliquid de illa materia per confes-
sionem. vel per alium modum

Dicit Guilielmo si non p̄t alio modo declinare iniquū iudicēs p̄t r̄ndere nihil inde scio. qđ subintelligit ut hō. vel etiam nihil scio p̄ confessionē. qđ subintelligit tibi reuelanduz. Sic exponit illud Mat. xxiiij. ca. Dedit illo et hora nemo scit. nec fili⁹ hoīs. et subintelligit reuelandū vobis. Pōt et hoc variare hō. cū nō adducit in testimoniuī. nisi vt hō. Et iō absq; leſiōe p̄scie p̄t iurare se nescire id qđ scit tñm vt deus. Sed neq; etiā fīm Pe. d̄ pal. in. iiij. dist. xxi. p̄ lnīam vel p̄ceptū cuiuscūq; superioris factū etiā pape sub pena excōciatiōis n̄ licet reuelare cōfessionē. quia sigillū confessionis ē de iure diuino. et de necessitate sacramentii. Papa aut̄ licet aliquā dispenset in p̄ceptis diuinis vt i vot̄. qđ redditio ē de iure diuino. nō tñm p̄ dispē sare in sacris. s. vt quis nō baptizet vel p̄firmet vel n̄ p̄site atur. Et qđ dictū ē celatōz cōfessionis ē ē de necessitate sacramenti non sic intelligit qn sit verū sacramentū. etiā si ipsa p̄fessio n̄ celaret. qđ vtq; ess̄ sacramentū etiā si sacerdos reuelaret. quia nec sic est d̄ necessitate qđ deus tegat. qđ si n̄

satisfaciat deus non tegit sed reuelat ad penam. aut si accedat fact⁹ de⁹ nō tegit et nihil/ omnis sacerdos tenet cela/re. sed d̄ celatio p̄fessiōis de necessitate sacramenti. qđ na/tura sacri necessitatē eū ad cel/ landū. natura dico et qđtū ad id qđ ē sacrm̄. qđ sit in occul/ to solus cū solo. et qđtū ad id quod est sacramentū et res. s/ pñia interior que etiā est oc/ culta. et qđtū ad rem tñm q̄ ē remissio pcōz. p̄ q̄ tecta sunt peccata. ¶ Nota fīm Pe. de pal. quia quod dicit Tho. qđ occultatio confessionis est de essentia sacramēti. non sic ē i/ telligendum qđ sit eius mate/ ria vel forma eius. sed qđ est d̄ natura eius obligatio ad oc/ cultationē. sicut si dicerem⁹. de essentia leui est ferre sursum vel d̄ essentia matrimonij est reddere debitum. id est obli/ gatio ad ipsum. Est autem p̄ eccatuz mortalē reuelare cōfessionem. quia est contra ius diuinum et posituum. vnde et grauiter punitur ab ecclīa.

¶ Penitentia confessoris cō/ fessionē reuelantis.

Acēdōs reuelans cō/ fessionē de iureanti

Tercia pars libri primi

quo debet deponi. et toto tpe
vite sue ignominiosus pere/
grari. d pe. vi. c. sacerdos.
Sed fm. c. ois. de pe. et re. d
deponi. et ad agendā ppetuā
pniam in monasterio arto in
trudi. sed fm Hostien. faciet
pniam certo tpe. et exinde ali/
am. Sed hec pnia imponē/
da est qñ q̄s in iudicō conui/
cis de hoc vñ face de iure. nā
al's in foro penitētie videt eē
arbitraria. sicut pro alijs pec/
catis. Quāuis aut̄ possit con/
fessor de lnia penitentis ma/
nifestare eius peccatū; al/
teri fm Tho. et Pe. nō tamen
d; vti licentia tali. nisi ad eui/
randum aliqd malū. tenet tñ
illi cui aliqd reuelat de licen/
tia penitentis illud celare. n̄
si forte p̄tōr velit q̄ ille abso/
lute et libere sciat. Lnia tam̄
quam dat penitens confessio/
ri de reuelatione peccati quā
tūcūq; generalis non intelli/
gitur nisi ad bonum confie/
ris. fm Pe. d pal. Sed no/
ta fm eundē q̄ si iudex dice/
ret alicui capto p maleficio.
da licentiam confessori q̄ di/
cat si tu es p̄fessus de hoc vel
de illo. non tenet dare. nec ex/
h̄ s̄ cū debet haberi suspicio/
de delicto. quia forte h̄ fac p /

pter vitandū scandalū. sed et
si daret lniam. sic licentiatus
non debet dicere peccatum il/
lud si esset pmissum. Item si
p̄cipet prelatus alicui cōfes/
sori q̄ diceret sibi peccatum
alicuius qđ est omnio occul/
tum. etiam si cōfessus dedi/
set lniam illi q̄ diceret non te/
netur dicere neq; obedire vt
reuelet illud. quia platus n̄ ē
iudex occultor. Imo etiam si
confessus esset diffamatus d
illo peccato. et p infamia pue/
niret illud ad cognitiōem iu/
dicis q̄uis ip̄e p̄fessus inter/
rogatus a iudice siue plato te/
net se manifestare. tñ p̄fessor
eius etiaz habita lnia ab eo
dicendi. nō tenet dicere iudi/
ci sibi precipienti vt dicat eti/
am si scit. nec d; q̄ fori n̄ sūt
p̄miscedi. scz pnialis et pten/
tiosus. Sed si confessor scit
p̄tū alicuius non solū p co/
fessionē sed etiā p alii modū.
puta quia vidit vel audiuit p/
talem et talem modum potest
dicere q̄ illud vidit vel audi/
uit. dūmodo non dicat se sc̄i/
re illud per confessionem. nec
refert vtrū p̄pus p confessio/
ne audiuerit. et postea p alii mo/
dū sc̄uerit. reconuerso. In q̄
casu. scilicet si prius sc̄ivit pec

catū ante confessionē nō oportet q̄ p̄testet se nō recipe illō in p̄fessionē. q̄r sine p̄testatiōe p̄t dicere q̄z tū scit extra p̄fessionē. nec tū debet hoc dicere sine magna cā r rationabili. Item fīm eundē Pe. cū p̄fessio nō auferat p̄fessori ins suum. nec p̄ferat ei ins nouum in alio foro q̄cquid videt cōfessori faciendum vel omittē dū p̄ bono iōius p̄fitentis. l̄ p̄ bono cōi p̄t facere l̄ omittere. dūmodo ppter hoc non reueletur cōfessio ad qd solū obligatur. licet al's illud non eēt facturus. Unde si p̄ con fessionē p̄oris vel alteri scit abbas q̄ nō expedit p̄ori re nere monasteriū. z sit talis q̄ alias ad libitū p̄t amoueri. expectet q̄usq̄ sine nota reue latōis possit cum amouerc. z tūc statim amoueat. cū enim ex audience p̄fessionis n̄ ob liget ad aliqd nisi ad celandū et si obligaret ad aliqd h̄ esse ad medendū aie penitentis si cut medic⁹. absq̄ tñ reuelati one p̄fessiōis. exq̄ aliquē i cu ra suscipit tenet sibi dare r me diū h̄ recidiū. z sic in pposi to H̄cito p̄ amouere amouerat quē etiā sine h̄ amouere po terat. Si aut̄ tal̄ erat qui nō

sine iusta causa amoueri pote rat cum audience p̄fessionis nullum ius sibi p̄beat in alio foro in quo non p̄ter si bi ut iudici amoueri nō p̄t. Idē Tho. Item q̄r p̄lat̄ lniam intrādi ciuitatem sue villam subditō dare p̄t ad libitū vel negare. licet alias nō esset negaturus ppter pericu lum quod ex sola confessione nouit negare potest. dū tame ex hoc suspicio non oriatur. In occulto tamen semp morire p̄t illum qui confessus est. quia hoc non est reuelare confessionem. Simil'r cura tus ppter p̄fessiōz p̄t negare cōionem quando eam dare al's tenetur ut in pascate. alias sic dicens. Tibi non tene or nunc dare. non obūciens de criminē. confessor non ppter hoc dicitur reuelare confessionē. Sed si alicui q̄ren ti p̄tra suū parochiale sacerdotē. quia non vult sibi dare eucharistiā. ip̄e sacerdos corā alijs dicer̄ q̄p̄ hoc facit. quia habet peccatum a quo nō p̄t absoluere. et ip̄e non vultire ad ep̄um. hoc eēt reuelare cōfessionem. q̄uis ip̄e non intenderet hoc. quia grauitatez peccati expressit. Hec Pet̄

Tertia pars libri primi

Et idē ē eū; dicit se audiuisse
qndaz noīando eū. et n̄ absolu-
uisse. Si r̄ de ep̄o q p̄ pfessio-
nē nouit corruptōez monial-
que petit benedictionem. qr̄
aut est casus in quo tenetur. et
tunc negare non debz. qr̄ si p̄
confessionem eiusdez sibi co-
stat. non tamen sibi constat ut
iudici i illo foro in q̄ sicut ab
ordinario mōasterij petit mo-
nalibus bñdictōez. et qlibet
p̄ seip̄a. Si aut̄ h̄ scit p̄ pfes-
sione ei⁹ q̄ vidit. vel q̄ ea cor-
rupit. non sufficien̄ cōstat et
si extra confessionē dicat. vñ
negare nō debet. Si autē ali-
ter seit nō teneat bñdictōez i-
partiri. et p̄t sine reuelatiōe cō-
fessionis negare. ita confiten-
ti sicut non confidenti. Et qd̄
dictum ē de benedictōe mo-
nalij. s. virginū idem ē d̄ bñ-
dictōe abbatissarū. vbi vir-
gines cōiter bñdicūt fm̄ q̄/
dam q̄ dicūt q̄ licet aliq̄ pos-
sit esse abbatissa vidua. sicut
Paula mater eustochij. tamē
absurdum eis videtur q̄ mo-
nalibus bñdictis possit ab-
batissa presse carens illa bene-
dictione. sicut etiam fm̄ iūra
pfessis nō debet nonitia p̄fer-
ri in abbatissam. imo nec pro-
fessam tacite nec expresse. de-

elec. c. in dēnitatiib. i p̄ncipio
li. vi. quia tñ qd̄ nō ē phibitū
cōcessum ē. io. videſ q̄. bñdi-
ctio abbatissarū quarticūqz
non requirat virginitatē ma-
gis q̄ abbatum. cū non sit in
recautū. sicut de benedictōe
virginum. Pe. de pal. Simi-
liter qr̄ hō bñ liberam electio-
nem p̄ solam cōfessionem. Iz
p̄ solam pfessionem sciat ali-
quem indignū ad plationem
ad quā eligitur quē alias pu-
tabat dignū non debet elige-
re ex conscientia sibi sic dictante.
quia eligendo scienter dignū
vel indignum negotium ger-
rit inter ipsum et deum. Un-
pōt etiā ex his q̄ scit vt de iu-
dicare. ita et in pposito. Sed
beneputaret q̄ patereſ penas
iuris. puta q̄ esset p̄uat̄ iure
eligēdi. et a fructib. p̄ triēniū
suspensus qui eligeret illum
quem scit vt deus indignum
s̄ nescit vt homo. quia d̄ his
que scit hō vt deus. solū deū
habet vltorem. non hominē
et hm̄oi. Pe. Quāuis aut̄ di-
midiaðo pfessionem non sit
ibi sacramentū. tenetur tamē
sacerdos celare. quia pars est
sacramenti. Pe.
¶ Qui teneantur ad sigillum
pfessionis. S. ix.

Icit pe-
trus de pal. vbi. s
q ad celadū pfecti
onē tenet is q pfect licite vel
illcite. mediate vñ immediate.
Unū r nō sacerdos q i cāu ne
cessitatē audit d mortalibus
r venialib⁹. Itē iterpres quē
p se penitens adhibet. Item
qui casum audit. Itē cui de
lnia cōfidentis revelat. Item
q se cōfessorem fingit. Item
q latenter abscondit pfectio-
nes audit. qd est sacrilegiū. r
iniuriā facit sacro. Item cō-
fessor anteqz absoluat. r etiaz
qz non absoluīt tenet celare.
Itē nota q cū qs recipit ali-
qd sb sigillo pfectiois. qz uis
ei nō fuerit confessus. dicens
illud. tamen d; ita secretū te-
nere ac si haberet in confessio-
ne. nō qdem rōne sacramen-
ti qd ibi nō est. sed rōne pmis-
si si pmisit illd sic celare. **H**e-
m Tho. r Pe. d pal. Dicūt
tn Tho. r Pe. q homo n̄ d;
aliquid defacili recipie in cō-
fessione. Addit qz Pe. d pal.
q q tradidit vel accepit i cō-
fessione aliquid quod non est
confessio. videt facere irreue-
rentiā sacramento cum n̄ sit
equē celandum eo qd scitur

In confessione. Similiter cū
qs accepit ab aliq pfectiū recō-
mendās vt illud teneat secre-
tum tenet ad celandū. r fran-
gens quo dlibet istoz sigillo
rū sine secreti sine cōfessionis
peccat mortaliter. Et tamen
que quis recipit sb sigillo cō-
fessionis. et non in confessiōe
non plus obligant qz si quis
iurat tenere secretum aliquid
Unde cum aliquis qz iurat
celare aliqd malū qd manife-
stando cum alijs possit impe-
diri. r illud malum aufertur.
vt pditio aliq r hmōi. tenet
manifestare non obstante iu/
ramēto. xxii. q. iiiij. c. Inter ce-
tera. Ita et quod accepit sub
sigillo confessionis et non cō-
fessione.
q Ad que se extendat sigilluz
confessionis. q. si.

Icit tho-
mas i. liij. q directe
nō nisi ad illa que ca-
dunt sub sacramenti pfectiōe
Indirecte aut nō solū se exten-
dit ad ea que audiuit sub cō/
fessione vt pctā. h̄ oia alia q
possit pctōr vñ pctm dphēdi
vt si dicerz q uō absoluit euz
vel talem cuius impedimen-
tū cognouit per cōfessionem

Tertia pars libri primi

solū. non ē talis vro: nihilominus alia etiā q̄ in p̄fessiōe dicunt nō p̄tinentia ad p̄fessiōne sūmōges sūt celāda. tū p̄pter scandalū. tū p̄pe. p̄nitatē q̄ ex p̄suetudine sequit̄ ad dīcedū audita i p̄fessiōe. Tho. Pe. de pal. melius p̄sq̄ istā materiā dices q̄ directe & p̄n cipalr p̄ctā cōfessa & circūstātie inqntū hmōi. & p̄sona ter̄tia cū qua quis cōfiteſſe pec̄asse cadūt sub sigillo p̄fessiōnis. licet q̄dam h̄ negent & p̄sona cum q̄ q̄s confiteſſe pec̄asse. qd̄ m̄ ip̄ere reprobat. & qn̄ p̄ locutiōe d̄ peccatis cōfessiōis p̄t deuenire p̄ se vel p̄ acci‐dens directe vel indirecute. v̄l p̄ q̄p̄cunḡ alii modū in ali quā cognitionem vel dubitationem vel opiniationem vel suspicionem de confessione. l̄ inqntū potest ei euenire de r̄imentū in aīa siue in cor p̄e. siue in fama possessionibus v̄l amicis. v̄l p̄p̄pe h̄ scandalū in pplo generari. vel cōfessio magis odiosa vel nimis dila ta. v̄l maḡ onerosa vel min̄ p̄ciosa reputari d̄ p̄fessor ab hmōi locutōib⁹ abstinere. et quia raro vel nunq̄ p̄t contingere qui ex reuelatōe p̄ctōrū in confessione scitorum. &

non p̄ aliam viā possit sequi aliquod de p̄dicitis inconvenienti bus. q̄uis forte nultū p̄tin gat. deb̄z multū cauere q̄ nō dicat peccata audita in p̄fessiōne q̄ntūcunḡ generaliter loquaſ. v̄l quō dicat H̄ Pe. Et magister humbert⁹ dic̄ q̄ cauendū ē ne vñq̄ dicat q̄s i sermone vel in alia locutiōe. Ego audiui hunc easū in cōfessione. nec vñq̄ etiam deb̄z dicere q̄ in illa abbatia v̄l ca stro vel villa vel ciuitate in q̄bus audiui confessiones fūt multa peccata. & hmōi. quia propter hoc credūt simplices q̄ hoc sit reuelare p̄fessionem q̄uis nō reuelet p̄ cl̄ia verba. Nisi ex hmōi locutiōe posset peccatū alicui⁹ dephendi. di cedo aut̄. Iste est mihi p̄fess̄ sua p̄ctā. nō est reuelare q̄ nil ponit in palā. q̄ si dixerim⁹. q̄ p̄ctm̄ non habemus r̄c. H̄ dicēdo sibi suisſe p̄fess̄ de magnis & ml̄tis p̄ctis h̄ e reuelare p̄fessionem fm̄ Pe. Q̄ Bona autē alicuius oga q̄ q̄s scit ex p̄fessiōe. puta q̄ est virgo. v̄l quia nunq̄ pecca uit mortalr. & hmōi lz dicere. nisi q̄ ex h̄ q̄ vñus laudač d̄ hmōi q̄si alterius p̄ctm̄ reue leſ cū nō laudaſ de codē. quia

qđ de vno dñ de alio negatur
dñs. xxv. c. qđis. Unū si de duobus
p̄ficiib⁹ dicit p̄fessor qđ
est v̄go tēt statim suspicio cōtra
aliū si idē nō diceret. Unū
Pc. d̄ pal. ista d̄. r̄ mḡ hum
berius d̄ simplr̄ abstineñuz
ab hmōi locutōib⁹ addēs eti
am qđ p̄fessor debet cauere ne
vn̄qđ p̄ aliqd̄ gen⁹ petī ostendat
p̄ficieti minorē familiaritatē vel signū mioris dilecti
onis. Alia qđ dicū in p̄fessio
ne nec pcta. nec valētia duce
re in manifestatoz p̄ficiet. pu
ta qđ in tali terra sūt bona vi
na n̄. cadūt s̄b sigillo p̄fessiōis
Quid siendū qđ p̄fessor in
diget p̄silio sup vno cāu.

Ota etiā qđ qđ p̄fessor
n̄ indiget p̄silio alterius
nisi habeat lniam a cō
fitente de psona manifestan
da d̄ loqui ita obscure r̄ cau
te r̄ a remotis vt nullo modo
p̄silens vn̄qđ possit imagina
ri de psona. Unde d̄ oide/
rare psonam et tps idoneum
nā si qđs audierit vnū clericū
adueniente. si p̄fessor vadat
subito ad interrogandū d̄ ali
qua symonia r̄ hmōi. nonne
satis p̄babiliter r̄ qđsi violen
ter habebit ille suspicari d̄ il
lo clericō. r̄ ideo in hmōi ma-

gna cautela est adhibēda qđ si
p̄fessor nesciret v̄l n̄ poss̄ ca/
sū exp̄ mere sup qđ indiget p̄silio
qđ ille p̄sultor intelligeret
psonā r̄ illa non vult sciri d̄
ire ad aliū p̄ p̄silio. qđ si aliuz
sufficientem habere non p̄t
nō se iromittat. Unū p̄ter⁹ d̄
pal. dicit. Si nō posset p̄fite
ri p̄ctm p̄priū n̄ si dīcēdo als
qđ p̄ctm p̄ qđ manifestat cō
fessio alterius. nō d̄ illud cō
fiteri. etiā si esset mortale. qđ
sufficit tūc p̄tritio cū p̄posis
to p̄ficiēdi qđ ip̄e habebit co
piam talis sacerdotis. cui il
lud p̄ctm suū p̄ficiēdo nō ma
nifestet alteri p̄fessio. Rō est.
qđ fortior est obligatio ad ce/
landū qđ ad p̄ficiendū. Si qđs
aut̄ reuelat in p̄fessione dedi
ta sua r̄ credita sua. r̄ hmōi.
Et qđ. r̄ an sacerdos possit
als renelare. vide d̄ bac mate
ria plene in tertia pte summe

Explicit tractat⁹
de confessore.

Incipiūt tri
gintasex excoicatōes reserua/
te sedi aplice tam a iure qđ p̄
pcessum. siue qđ extrauagātes
r̄ breuiter recollecte. Dicinde
sequunt̄ exēmunicationes